Sygn. akt I C 325/11

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia, 02 lipca 2013r.

Sąd Rejonowy w Oleśnicy I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący SSR Barbara Polak

Protokolant Marta Góra

po rozpoznaniu w dniu 02 lipca 2013r. w Oleśnicy

Przy udziale stron:

powód ***P. S.***

pozwany ***(...) S.A. w W. Oddział we W.***

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej ***(...) S.A. w W. Oddział we W.*** na rzecz powoda ***P. S.*** kwotę ***13.420,59 (trzynaście tysięcy czterysta dwadzieścia 59/100) złotych*** wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 07.09.2010r. do dnia zapłaty;

II. dalej idące powództwo oddala;

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 2.511,96zł tytułem kosztów procesu;

IV. nakazuje stronie pozwanej, aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w Oleśnicy) kwotę 551,35zł tytułem brakującej zaliczki na biegłego.

Z. /

1. kal. 21 dni.

02.07.2013r.

Sygn. akt I C 325/11

UZASADNIENIE

Powód P. S. wniósł przeciwko (...) S.A. w W. o zapłatę kwoty 18.352,52 złotych wraz z odsetkami i kosztami postępowania.

W uzasadnieniu pozwu podnosił, iż zawarł umowę dobrowolnego ubezpieczenia auto casco pojazdu marki A. (...) o nr rej. (...). W dniu 24.06.2010r. doszło do powstania szkody w pojeździe powoda. W dacie zdarzenia samochodem kierował powód.

Powód zgłosił szkodę stronie pozwanej, która dokonała oględzin pojazdu a następnie sporządziła kosztorys naprawy. Strona pozwana ustaliła wysokość kosztów naprawy
i dokonała wypłaty kwoty 11.778,54zł. Ze stanowiskiem strony pozwanej nie zgodził się powód, który wniósł odwołanie, prosząc o ponowne rozliczeni szkody. Powód do odwołania dołączył kalkulację naprawy pojazdu sporządzoną przez

Zespół Rzeczoznawców Biegłych Techniki Samochodowej i Ruchu Drogowego. Według kosztorysu przedłożonego przez powoda koszt naprawy pojazdu wynosi 32.742,34zł. Powód wyliczył wartość przedmiotu sporu w następujący sposób: kwota 32.742,34zł – 11.778,54zł – daje kwotę dochodzoną pozwem.

Strona pozwana w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie roszczenia w całości.
W uzasadnieniu strona pozwana w pierwszej kolejności zarzuciła brak legitymacji czynnej powoda. W uzasadnieniu powyższego stanowiska pozwana podała, iż powód przy zgłoszeniu szkody podał, iż jest właścicielem przedmiotowego pojazdu, jednak z samej umowy ubezpieczenia wynika, iż jest „cesja na rzecz (...) BANK S.A.ODDZIAŁ J. Z.. Natomiast z pisma Genin Bank w J.z dnia 30.06.2010r. nr (...)m.in. wynika, iż powód jest jedynie uprawniony do wypłaty ewentualnego odszkodowania z polisy AC w postępowaniu likwidacyjnym oraz, że ubezpieczyciel ma potrącić z odszkodowania kwotę 50,00zł zgodnie z „Tabelą prowizji za czynności bankowe…" na rachunek (...) Banku S.A.wskazany w piśmie. W związku
z powyższym jedynym uprawnionym do odbioru ewentualnego odszkodowania z polisy autocasco jest (...) Bank S.A., który każdorazowo pisemnie wyraża zgodę na wypłatę odszkodowania z tytułu zaistniałej szkody informując ubezpieczyciela o sposobie wypłaty.

W dalszej części odpowiedzi na pozew strona pozwana podaje, iż strona pozwana ustaliła wysokość odszkodowania na kwotę 11778,54 zł. netto w oparciu
o kosztorys naprawy wykonany w systemie E. nr (...) i taka to kwota została wypłacona. Zgodnie z § 22.2 pkt 1 cyt. owu autocasco , jeżeli w umowie ubezpieczenia przyjęto wariant " (...) , co jednoznacznie wynika z potwierdzenie pokrycia ubezpieczeniowego to ustalenie odszkodowania następuje na podstawie § 22 ust. 3 owu AC. W tym przypadku wariant ,który wybrał powód przy zawieraniu umowy ubezpieczenia daje możliwość rozliczenia szkody na podstawie oryginalnych rachunków lub faktur VAT. Zgodnie bowiem z § 22 ust. 3 pkt 3 owu AC , jeżeli w umowie ubezpieczenia przyjęto wariant WARSZTAT, to w razie gdy całkowite koszty naprawy przekraczają wartość ustaloną według zasad w § 22 ust. 2, odszkodowanie może być ustalone na podstawie kompletu oryginałów rachunków lub faktur VAT dotyczących robocizny, części zamiennych i materiałów, pod warunkiem złożenia ich do akt szkodowych (...) S.A.

Ustalone przez stronę pozwaną ceny są też cenami wolnorynkowymi, które dają możliwość pokrycia kosztów naprawy wg cen na rynku części i usług.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód P. S. jest właścicielem pojazdu marki A. (...) nr rej. (...). Wcześniej stosownie do postanowień umowy kredytowej, na zabezpieczenie której dokonano przewłaszczenia na rzecz (...) Bank S.A. - Bank przewłaszczył na swoją rzecz w części 49/100 w/w pojazd. Umowa przeniesienia własności rzeczy ruchomej –zwrotna- zawarta została 30.01.2012r.

dowód: umowa k.53

Pismem z dnia 30.01.2012r. (...) Bank S.A. poinformował o utracie mocy nabycia uprawnień z przelewu praw z umowy ubezpieczenia.

dowód: pismo k. 55

W dniu 24.06.2010r. doszło do kolizji drogowej, w której uczestniczył pojazd marki A.nr rej. (...)stanowiący własność powoda. W dniu 06.07.2010r. pracownik ubezpieczyciela sporządził kalkulację naprawy uszkodzonego samochodu powoda, która została opracowana na bazie programu EUROTAXGLASS 'S . Z dokumentu tego wynika, że do naprawy w samochodzie powoda zakwalifikowano następujące części: do wymiany: okładzina zderzaka przedniego, tłumik zderzaka boczny lewy, tłumik zderzaka boczny prawy, pokrycie, wspornik tablicy rejestracyjnej, wzmocnienie zderzaka, przysłona boczna lewa, uchwyt boczny lewy, krata wlotu powietrza boczna lewa, reflektor ksenon z kierunkowskazem lewy, reflektor ksenon z kierunkowskazem prawy, błotnik przedni lewy, nadkole wewnętrzne lewe, nadkole wewnętrzne przednie lewe, osłona chłodnicy, pokrywa komory silnika, zamek część dolna, wzmocnienie

przednie poprzeczne kompletne, wzmocnienie wnęki koła przedniego lewego, podłużnica lewa część zewnętrzna, poduszka gazowa kierowcy, sterownik poduszki gazowej, przewód doprowadzający olej Turbo, chłodnica intercoolera, chłodnica, wspornik gumowy chłodnicy górny, wspornik gumowy chłodnicy dolny, tunel wentylatora część boczna, tunel wentylatora część dolna, kondensator klimatyzacji, osuszacz klimatyzacji, włącznik ciśnienia klimatyzacji, przewód kondensator – sprężarka, przewód kondensator – parownik, kierownica powietrza intercoolera; do naprawy: wnęka koła lewa – 1 rbg, drzwi przednie lewe – 1 rbg, koszty dodatkowe: formowanie przodu – 1rbg, dozer – 1 rbg, do lakierowania – wymienione i naprawione części pojazdu podlegające lakierowaniu. Na podstawie powyżej opisanej kwalifikacji naprawczej sporządzono kosztorys naprawy samochodu, według którego koszt jego remontu wynosił: -wartość części zamiennych – 8.871,45zł,- materiał lakierniczy – 875,09zł, - robocizna blacharska – 1.056,00zł, - robocizna mechaniczna – 152,00zł, - robocizna lakiernicza – 664,00zł, - prace dodatkowe – 160,00zł, koszt naprawy netto – 11.778,54zł, VAT – 2.591,28zł – koszt naprawy łącznie 14.369,82zł.

Z przedstawionego kosztorysu wynika, że wyliczając szkodę kierowano się następującymi zasadami:

- ceny zamienne – zastosowano części oryginalne (A.) z pomniejszeniem ich wartości
o 35% oraz części alternatywne określając ich koszt bez potrąceń amortyzacyjnych, - robocizna - przyjęto stawkę 80zł za 1 roboczogodzinę czynności mechanicznych, blacharskich i lakierniczych, - koszt materiałów lakierniczych określono na 67% jego wartości katalogowej.

dowód: akta szkodowe

W sprawie opracowana została opinia przez biegłego sądowego z zakresu techniki motoryzacyjnej, ruchu drogowego i rekonstrukcji wypadków W. K. na okoliczność wartości pojazdu w stanie nieuszkodzonym, wartości pojazdu po szkodzie
i wysokości szkody.

W opinii biegły stwierdził, że wyliczając koszt naprawy pojazdu należało określić nie tylko, jakie części będą zastosowane do naprawy, ale również ich pochodzenie (części oryginalne, czy alternatywne).

Powód wykupił polisę ubezpieczeniową AC z opcją wykupu amortyzacji części. Wykupienie polisy z opcją „warsztat" dawało powodowi prawo do zastosowania wszystkich oryginalnych części zamiennych pod warunkiem przedstawienia ubezpieczycielowi faktur (rachunków) za naprawę pojazdu. Wg biegłego skoro powód nie zechciał skorzystać z takiego rozwiązania nasuwa się wniosek, że naprawiając uszkodzony pojazd zechce on skorzystać nie tylko z części pochodzących z sieci deaierskiej samochodów marki A., ale również z innych źródeł zaopatrzenia. Tak z technicznego, jak również z ekonomicznego punktu widzenia sposób naprawy 6-letniego samochodu z zastosowaniem zamienników, jest uzasadniony. Stąd też wyliczając koszt remontu pojazdu uznano, że podczas jego naprawy oprócz oryginalnych części zamiennych, można zastosować części dystrybuowane poza siecią dealerską samochodów marki A., znajdujące się na rynku polskim w czasie zaistnienia szkody. Zamienniki przyjęte w kosztorysie opracowanym przez biegłego, to:

>	okładzina zderzaka,
>	wzmocnienie zderzaka,
>	przysłona boczna,
>	krata wlotu powietrza boczna.

>	błotnik przedni lewy,
>	osłona chłodnicy,
>	pokrywa komory silnika,
>	wzmocnienie przednie poprzeczne
>	chłodnica powietrza intercoolera,
>	chłodnica,
>	kondensator klimatyzacji,
>	osuszacz.

Wszystkie wyszczególnione powyżej zamienniki wg biegłego nie mają negatywnego wpływu ani na bezpieczeństwo jazdy, ani też na estetykę pojazdu. Natomiast pomimo tego, że istniały również zamienniki uszkodzonych reflektorów samochodu uznano, iż elementy te powinny zostać wymienione na oryginalne. Z kalkulacji sporządzonej wg wyżej określonych zasad wynika, że koszt naprawy samochodu powoda wynosi (załącznik nr 1 do opinii): koszt naprawy netto- 20.655,02 zł, VAT22% -4.544,11zł,
Łączny koszt naprawy brutto - 25.199,13 zł.

dowód: opinia biegłego k.78-79

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 805 § 1 kc przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego świadczenia, w razie zajścia przewidzianego umową wypadku. W przedmiotowej sprawie bezspornym było, iż strona pozwana ponosiła odpowiedzialność za skutki zdarzenia, w wyniku, którego powód poniósł szkodę, a więc to na stronie pozwanej spoczywał obowiązek naprawienia powodowi szkody, jaką poniósł na skutek zdarzenia. Szkoda ta mogła być rozumiana z jednej strony, jako różnica pomiędzy wartością pojazdu przed zdarzeniem i po zdarzeniu, a z drugiej strony jako wartość wszystkich prac i części zamiennych umożliwiających przywrócenie pojazdu do stanu pierwotnego.

Stosownie do treści z art. 361 § 1 k.c., obowiązek naprawienia szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby szkody mu nie wyrządzono. Zasadą jest, że naprawienie szkody polega na przywróceniu stanu poprzedniego, chyba, że poszkodowany wybrał świadczenie polegające na zapłacie odpowiedniej sumy pieniężnej albo za świadczeniem w pieniądzu przemawiają szczególne okoliczności. Analiza treści art. 361 k.c. pozwala na stwierdzenie, że świadczenie odszkodowawcze powinno uwzględniać, w przypadku uszkodzenia rzeczy, wszelkie celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki poniesione w celu przywrócenia stanu poprzedniego rzeczy. Odszkodowanie powinno pokrywać niezbędne, ekonomicznie uzasadnione wydatki, a naprawa musi być przeprowadzona jak najmniejszym nakładem sił i kosztów. Użycie najdroższych części - a takie są części markowe - nie jest ekonomicznie uzasadnione, skoro są dostępne znacznie tańsze części, o porównywalnych parametrach. Wyjątkiem

jest sytuacja, gdy naprawa auta z użyciem części nieoryginalnych wiąże się z utratą prawa do gwarancji, co w niniejszej sprawie nie miało miejsca.

Wg biegłego sądowego, który sporządził w sprawie opinię tak z technicznego, jak również z ekonomicznego punktu widzenia sposób naprawy 6-letniego samochodu z zastosowaniem zamienników, jest uzasadniony. Stąd też wyliczając koszt remontu pojazdu uznano, że podczas jego naprawy oprócz oryginalnych części zamiennych, można zastosować części dystrybuowane poza siecią dealerską samochodów marki A., znajdujące się na rynku polskim w czasie zaistnienia szkody.

Wszystkie wyszczególnione powyżej zamienniki nie mają negatywnego wpływu ani na bezpieczeństwo jazdy, ani też na estetykę pojazdu. Natomiast pomimo tego, że istniały również zamienniki uszkodzonych reflektorów samochodu uznano, iż elementy te powinny zostać wymienione na oryginalne.

Mając powyższe na uwadze Sąd przyjął jako wyznacznik wysokości szkody, różnicę pomiędzy wartością pojazdu przed i po szkodzie, do czego obliczenia zobligowany został biegły sądowy. Strony nie kwestionowały rzetelności i prawidłowości wyliczeń biegłego sądowego jedynie powódka wnosiła o przyjęcie wartości naprawy pojazdu z zastosowaniem cen oryginalnych części zamiennych. Sąd w pełni podziela wnioski zawarte w opinii biegłego, zwłaszcza sposób i wysokość wyliczonej szkody.

Odnośnie zarzutu braku legitymacji czynnej zdaniem Sądu jest on chybiony. Z pisma G. Bank z dn. 30.06.2010r. jednoznacznie wynika, iż (...) BANK wyraża zgodę na wypłatę odszkodowania z ubezpieczenia użytkownikowi pojazdu P. S. pod warunkiem: doubezpieczenia pojazdu, gdy szkoda nie jest szkodą całkowitą, potrącenia kwoty 50zł.

G. Bank nie wskazuje w piśmie z dnia 30 czerwca 2010r. że dotyczy to wyłącznie postępowania likwidacyjnego. W ocenie Sądu zgoda do wypłaty odszkodowania nie jest warunkowana ani postępowaniem likwidacyjnym ani też postępowaniem sądowym.

Zdaniem Sądu również zarzut pozwanego wyrażonego w piśmie z dnia 05.04.2013r., iż zgodnie z zawartą umową ubezpieczenia przy rozliczaniu bez faktur są brane pod uwagę zasady wariantu optymalnego – czyli kosztorys netto, części alternatywne, amortyzacja na części, stawka średnia, jest chybiony.

Ze stanowiskiem tym nie sposób się zgodzić. Zdaniem Sądu pomimo odmiennego stanowiska pozwanego do obliczenia wartości szkody należało przyjąć kwotę brutto, a z uwzględnieniem podatku od towarów i usług (VAT). Należało bowiem zauważyć, iż podatek VAT ma charakter podatku powszechnego tzn. do jego uiszczenia zobowiązany jest każdy nabywca towarów i usług, dlatego też należało uznać, iż takim obowiązkiem fiskalnym obciążony był również powód.

W ocenie Sądu wobec nie wykazania w trakcie procesu przez stronę pozwaną, iż powód de facto nie poniósł tego ciężaru, nie uprawniało strony pozwanej, a tym bardziej Sądu, do wnioskowania odmiennego. Ponadto w kwestii tej wypowiedział się Sad Najwyższy w uchwale z 15.11.2001r. (III CZP 68/01) gdzie stwierdził, że odszkodowanie za szkodę poniesioną w wyniku uszkodzenia pojazdu mechanicznego, należącego do poszkodowanego nie będącego podatnikiem podatku VAT, ustalone według cen części zamiennych i usług koniecznych do wykonania naprawy pojazdu, obejmuje mieszczący się w tych cenach podatek VAT.

Zdaniem Sądu odszkodowanie winno być ustalone według zasad z art. 363 § 2 k.c. w związku z art. 361 § 2 k.c. co oznacza, że jego wysokość ma odpowiadać kosztom usunięcia opisanej wyżej różnicy w wartości majątku poszkodowanego, a ściślej – kosztom przywrócenia pojazdowi jego wartości sprzed wypadku. Gdy zatem naprawa pojazdu przywróci mu jego wartość sprzed wypadku, odszkodowanie winno odpowiadać kosztom takiej właśnie naprawy ustalonym przez rzeczoznawcę.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji wyroku, tj. zasądzić kwotę wyliczoną przez biegłego 25.199,13zł – 11.778,54zł (które powód otrzymał) daje kwotę 13.420,59zł. Stąd dalej idące powództwo zostało oddalone jako nieuzasadnione. Odnośnie kosztów Sad przyjął, że powód wygrał sprawę w 73%, zaś pozwany wygrał w 27%, stąd

w oparciu o art. 100 kpc Sąd koszty rozdzielił stosunkowo.

Z./

1. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem dor. pełn. pozwanego.

2. kal 14 dni.

15.07.2013r.